

عنوان مقاله:

تحلیل رابطه بین کیفیت فضای میانی و کیفیت های انسانی- محیطی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

نیازعلی زمانی - کارشناس ارشد مهندسی معماری دارالفنون بجنورد

یوسف محمدی - کارشناسی معماری در دانشکده دارالفنون بجنورد

رضا وطن دوست - کارشناسی معماری در دانشکده دارالفنون بجنورد

یعقوب زمانی - کارشناسی معماری در دانشکده دارالفنون بجنورد

خلاصه مقاله:

فضای میانی به مثابه اتصال دهنده عرصه درون و بیرون در مسکن می باشد. مقاله حاضر درصدد بررسی کیفیت این فضا و چگونگی تاثیر آن بر کیفیت زندگی در مجتمع های مسکونی شهرستان بجنورد است. پرسش اساسی پژوهش این است که کیفیت فضای میانی چه تاثیری بر شکلگیری کیفیتهای انسانی- محیطی مجتمعهای مسکونی دارد بر همین اساس، کیفیت فضای میانی همچون متغیری مستقل بر کیفیتهای انسانی- محیطی به عنوان متغیری وابسته تاثیرگذار است. بر اساس ادبیات این پژوهش، متغیر وابسته شامل مفاهیم محرمیت و قلمرو، هویت، امنیت و تعامل اجتماعی می باشد. برای پاسخ به پرسش تحقیق، ابتدا با مرور سابقه موضوع، مفاهیم و نظریه های مرتبط تحلیل شد. در ادامه جهت ارزیابی الگوی نظری پرسشنامه هایی مناسب در میان مجتمع توزیع شد. لازم به ذکر است که این تحقیق از نظر هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی - پیمایشی و از نوع همبستگی است. نتایج حاصل از پژوهش ضریب همبستگی مولفه هویت به میزان 0.494 می باشد که نسبت به مولفه های دیگر از سطح بالایی برخوردار است و بعد از هویت به ترتیب مولفه های محرمیت با ضریب همبستگی 0.471 امنیت با ضریب همبستگی 0.367 کیفیت با ضریب همبستگی 0.319 و آخرین مولفه تعامل با ضریب همبستگی 0.164 می باشد که از کمترین تاثیر برخوردار می باشد.

کلمات کلیدی:

فضای میانی، مجتمع های مسکونی، امنیت، هویت، محرمیت، تعامل اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/847197>

